

ГЛОБАЛЬНА ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ТА МЕДІАКУЛЬТУРА

¹Смоляга М.В., ²Старикова Г.Г.

¹*Національний технічний університет*

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків;

²*Національний університет радіоелектроніки, м. Харків*

Актуальність даної теми обумовлена тим фактом, що на сучасному етапі розвитку людської цивілізації, у контексті глобального інформаційного суспільства, зростає значення інтелектуальної діяльності та підсилюється роль інформаційних послуг, що здійснюються за допомогою засобів масової інформації як компонентів медіакультури, яку можна визначити як сукупність інформаційно-комунікативних засобів, матеріальних та інтелектуальних цінностей, вироблених людством у процесі культурно-історичного розвитку, що сприяють формуванню суспільної свідомості та соціалізації особистості. Виходячи на пріоритетні позиції в контексті самовизначення особистості, в межах інформаційної цивілізації медіакультура набуває домінуючого статусу. Вона стає потужною технологією, що управляє розумовою діяльністю людей, урізноманітнює орієнтації у дійсності, стимулює вироблення ціннісних категорій, змістовних настанов буття людини як факторів самоформування особистості в сучасній соціокультурній ситуації. Медіакультура перетворює світ людських відносин, привносить специфічні риси у свідомість особистості, саме тому філософія, займаючись виявленням вихідних культурних цінностей і основних світоглядних настанов особистості, акцентує медіакультуру як сферу своїх пріоритетних інтересів.

Однак в умовах масового впровадження інформаційних і комп'ютерних технологій розширилися не тільки позитивні, але й негативні методи впливу ЗМІ як на окрему людину, так і на суспільство в цілому. Комп'ютерні та телекомунікаційні технології стають своєрідним інструментом інформаційної, політичної та духовної експансії, засобом для створення нових соціальних міфів. Тому першочерговими завданнями модернізації соціокультурної сфери України на початку ХХІ століття є: 1. Комп'ютеризація масових бібліотек, музеїв, архівів; 2. Створення загальнодоступних баз і банків даних в області гуманітарних і соціальних наук; 3. Створення широкої мережі культурно-інформаційних і інформаційно-розважальних центрів у регіонах країни; 4. Створення й розвиток українськомовного сектора в Інтернеті; 5. Забезпечення інформаційної безпеки особистості, суспільства та держави.